

**PUHE LOKAKUUN VALLANKUMOUKSEN
NELIVUOTISPAIVÄLLE OMISTETUSSA
HAMOVNIKIN KAUPUNGINOSAN TYÖLÄISTEN,
PUNA-ARMEIJALAISTEN JA NUORISON
JUHLAKOKOUKSESSA
MARRASKUUN 7 pnä 1921**

(Orkesteri soittaa „Internationale”. Raikuvia suosionsoituksia.) Toverit, minulla ei ole kerrottavana teille muistelmia, jotka olisivat teille yhtä opettavaisia ja kiinnostaisivat teitä yhtä paljon kuin niiden tovereiden muistelmat, jotka olivat Moskovassa ja osallistuivat omakohtaisesti taisteluun tavalla tai toisella. Minä en ollut silloin Moskovassa, joten aion rajoittaa lyhyeen tervehdykseen.

Eräs edellä esiintyneistä tovereista kehotti puheensa lopussa työläisiä toimimaan voimaperäisesti ammattiliittoja neuvostoelimissä ja uhraamaan tälle työlle koko tarmonsa, ja mieleni tekee yhtyä tähän kehotukseen.

Toverit, näinä neljänä vuotena olemme käyneet ennen näkemätöntä taistelua. Ja jos joku olisi sanonut meille neljä vuotta sitten, ettei ulkomaiden työmies ole kovinkaan lähellä maailmanvallankumousta ja että meidän täytyy käydä kolme vuotta ankaraa kansalaissotaa, niin silloin kukaan ei olisi uskonut, että jaksamme kestää mainitun sodan. Mutta vaikka kimppuumme hyökättiinkin joka puolelta, me kestimme tuon rynnistyksen, ja kun onnistuimme siinä, niin emme sen takia, että olisi tapahtunut jokin ihme (sillä viisaat ihmiset eivät usko ihmeisiin), vaan me kestimme siksi, että meitä vastaan lähetetyt joukot eivät olleet luotettavia. Ja jos englantilaiset eivät olisi poistuneet Arkangelista eivätkä ranskalaiset matruusit Odessasta, jos sotilasasuun puetut ja meitä vastaan lähetetyt ulkomaiset työmiehet eivät olisi muuttuneet myötämielisiksi Neuvostovaltaa kohtaan, niin emme olisi nytkään turvassa mahdolliselta hyökkäykseltä meitä vastaan. Mutta se ei pelota

meitä, sillä tiedämme, että meillä on joka maassa paljon liittolaisia. Niinpä toveri, joka kehotti täällä teitä yksimieliseen toimintaan, oli oikeassa, ja minä kannatan häntä täydellisesti, sillä tiedätte, että kaikkein vaikeimpana hetkenä meitä kohtasi nälänhätä ja koko maailman kapitalistit yrittävät käyttää sitä hyväkseen saattaakseen meidät orjuuteen. Mutta on olemassa työväenjoukkoja, jotka tekevät meille mahdolliseksi käydä taistelua kapitalisteja vastaan.

Ottakaa esimerkiksi talonpoikien avustaminen siemenviljalla. Te tiedätte, että elintarvikkeiden luovutusvelvollisuus on korvattu elintarvikeverolla, ja voitte nyt tarkkailla, kuinka hyvin elintarvikeveroa ja siemenlainaa maksetaan.

Hiljattain meidän täytyi ottaa käsiteltäväksi sellainen kysymys kuin nälänhätää kärsivien seutujen talonpoikien auttaminen siemenillä, että he voisivat tehdä kevätkylvöt, ja havaitsimme silloin, ettei valtiolla oleva siemenviljämäärä riitä likimainkaan edes niinkään laajoihin kylvöihin kuin suoritettiin vuonna 1921. Valtio tarvitsee siihen 30 milj. puutaa viljaa, mutta elintarvikeverona saadaan vain 15 milj. puutaa, muut 15 milj. puutaa meidän täytyy ostaa ulkomailta. Olemme huomanneet viime aikoina, että Englannin porvaristo käy kamppailua saadakseen Neuvosto-Venäjän kanssa solmitun kauppasopimuksen puretuksi, mutta sitä vastustavat Englannin työläiset. Me tiedämme, että parhaillaan solmitaan sopimuksia muiden maiden kanssa, ja niin vaikeaa kuin 15 miljoonan viljapuudan ostaminen lieneekin, voimme kuitenkin sen tehdä.

Kaikissa ulkovaltioissa on havaittavissa teollisuuspuolia ja hyvin suurta työttömyyttä. Häpeämättömällä Versaillesin sopimuksella kuristettu Saksa on menettänyt pitkäksi aikaa kansainvälisen asemansa. Se on kuristettu Versaillesin rauhalla niin, ettei se voi käydä kauppaa. Liittolaisvallat tekivät ennen kuulumattoman Versaillesin rauhan, mutta siitä huolimatta ne ovat itse tuhoutumassa.

Taloudellinen asemamme paranee päivä päivältä.

Minulla olisi sellainen pyyntö, että noudatettaisiin edellisen toverin kehotusta ja voimistettaisiin työtä maassamme. On tajuttava, kuinka tärkeää se on, sillä työemme

tarkoituksena on talonpojan talouden parantaminen, ja se vaatii tarmoa paljon enemmän kuin ennen, mutta olemme varmoja siitä, että teemme sen. (Suosionosoituksia. Orkesteri soittaa „Internationalea”.)

*Julkaistaan ensi kerran
pöytäkirjan mukaan*
